

חק לישראל – פרשת מצורע ליל שישי

תורה – ויקרא פרק יד'

(כז) וְהִזָּה הַכֹּהֵן בְּאַצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל כַּפוֹ הַשְּׂמָאלִית שִׁבַּע פְּעָמִים לְפָנָי יְהוָה: (כז) וְהִזָּה הַכֹּהֵן בְּאַצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל כַּפוֹ הַשְּׂמָאלִית שִׁבַּע פְּעָמִים לְפָנָי יְהוָה: (כז) וְיָדֵי כַהֲנָא בְּאַצְבָּעֵיהֶ דְיַמִּינָא מִן מִשְׁחָא דִּי עַל יְדֵיהֶ דְשְׂמָאלָא שִׁבַּע זְמַנֵּי קָדָם יי:

(כח) וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל כַּפוֹ עַל תְּנוּפֵךְ אֶזְנֵן הַמִּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל בֶּהֱן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל בֶּהֱן רִגְלוֹ הַיְמָנִית עַל מְקוֹם דָּם הָאֲשָׁם: (כח) וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל כַּפוֹ עַל תְּנוּפֵךְ אֶזְנֵן הַמִּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל בֶּהֱן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל בֶּהֱן רִגְלוֹ הַיְמָנִית עַל מְקוֹם דָּם הָאֲשָׁם: (כח) וְיָתַן כַּהֲנָא מִן מִשְׁחָא דִּי עַל יְדֵיהֶ עַל רוּם אֹרְזָא דְמַדְבִּי דְיַמִּינָא וְעַל אֲלִיוֹן יְדֵיהֶ דְיַמִּינָא וְעַל אֲלִיוֹן רִגְלֵיהֶ דְיַמִּינָא עַל אַתְרֵ דְמָא דְאֲשָׁמָא:

(כט) וְהַנּוֹתֵר מִן הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל בֶּהֱן הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל רֹאשׁ הַמִּטְהָר לְכַפֵּר עָלָיו לְפָנָי יְהוָה: (כט) וְהַנּוֹתֵר מִן הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל בֶּהֱן הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל רֹאשׁ הַמִּטְהָר לְכַפֵּר עָלָיו לְפָנָי יְהוָה: (כט) וְיִשְׁתָּאֵר מִן מִשְׁחָא דִּי עַל יָדָא דְכַהֲנָא יִתֵּן עַל רִישָׁא דְמַדְבִּי לְכַפֵּרָא עֲלוּהֵי קָדָם יי:

(ל) וְעֵשָׂה אֶת הָאֶחָד מִן הַתָּרִים אוֹ מִן בְּנֵי הַיּוֹנָה מֵאֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יָדוֹ: (ל) וְעֵשָׂה אֶת הָאֶחָד מִן הַתָּרִים אוֹ מִן בְּנֵי הַיּוֹנָה מֵאֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יָדוֹ: (ל) וְיַעֲבֹד יֵת חַד מִן שְׂפִינֵינָא אוֹ מִן בְּנֵי יוֹנָה מְדֵי תְדַבֵּק יְדֵיהֶ:

(לא) אֶת אֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יָדוֹ אֶת הָאֶחָד חֲטָאת וְאֶת הָאֶחָד עֹלָה עַל הַמִּנְחָה וְכַפֵּר הַכֹּהֵן עַל הַמִּטְהָר לְפָנָי יְהוָה: (לא) אֶת אֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יָדוֹ אֶת הָאֶחָד חֲטָאת וְאֶת הָאֶחָד עֹלָה עַל הַמִּנְחָה וְכַפֵּר הַכֹּהֵן עַל הַמִּטְהָר לְפָנָי יְהוָה: (לא) יֵת דִּי תְדַבֵּק יְדֵיהֶ יֵת חַד חֲטָאתָא וְיֵת חַד עֹלָתָא עַל מִנְחָתָא וְיַכַּפֵּר כַּהֲנָא עַל דְמַדְבִּי קָדָם יי:

(לב) זֹאת תּוֹרַת אֲשֶׁר בּוֹ נִגַּע צָרַעַת אֲשֶׁר לֹא תִשְׁיֵג יָדוֹ בְּטַהֲרָתוֹ: (לב) זֹאת תּוֹרַת אֲשֶׁר בּוֹ נִגַּע צָרַעַת אֲשֶׁר לֹא תִשְׁיֵג יָדוֹ בְּטַהֲרָתוֹ: (לב) דָּא אֹרְזָתָא דִּי בֵיהֶ מְכַתֵּשׁ סְגִירוֹ דִּי לֹא תְדַבֵּק יְדֵיהֶ בְּדַכּוּתֵיהֶ:

(לג) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר: (לג) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר: (לג) וּמְלִיל יי עִם מֹשֶׁה וְעִם אַהֲרֹן לְמִימְרֵי:

(לד) כִּי תִבֹּאוּ אֶל אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָכֶם לְאֶחְזָה וְנָתַתִּי נִגַּע צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֶחְזָתְכֶם: (לד) כִּי תִבֹּאוּ אֶל אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָכֶם לְאֶחְזָה וְנָתַתִּי נִגַּע צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֶחְזָתְכֶם: (לד) אֲרִי תַעֲלוּן לְאַרְעָא דְכְנַעַן דִּי אָנָּא יְהִב לָכוֹן לְאַחְסָנָא וְאָתַן מְכַתֵּשׁ סְגִירוֹ בְּבֵית אֶרְעָא אֶחְזָתְכֶון:

(לה) וּבֹא אֲשֶׁר לוֹ הַבֵּית וְהִגִּיד לַכֹּהֵן לֵאמֹר כְּנָגַע נִרְאָה לִי בְּבֵיתִי: (לה) וּבֹא אֲשֶׁר לוֹ הַבֵּית וְהִגִּיד לַכֹּהֵן לֵאמֹר כְּנָגַע נִרְאָה לִי בְּבֵיתִי: (לה) וַיִּיטֵי דְדִילֵיהֶ בֵּיתָא וַיַּחְזִי לְכַהֲנָא לְמִימְרֵי כְּמַכְתָּשָׁא אֶתְחַזִּי לִי בְּבֵיתָא:

(לו) וְצִוָּה הַכֹּהֵן וּפָנּוּ אֶת הַבֵּית בְּטָרָם יִבֹּא הַכֹּהֵן לְרְאוֹת אֶת הַנִּגַּע וְלֹא יִטְמָא כָּל אֲשֶׁר בְּבֵית וְאַחַר כֵּן יִבֹּא הַכֹּהֵן לְרְאוֹת אֶת הַבֵּית: (לו) וְצִוָּה הַכֹּהֵן וּפָנּוּ אֶת הַבֵּית בְּטָרָם יִבֹּא הַכֹּהֵן לְרְאוֹת אֶת הַנִּגַּע וְלֹא יִטְמָא כָּל אֲשֶׁר בְּבֵית וְאַחַר כֵּן יִבֹּא הַכֹּהֵן לְרְאוֹת אֶת הַבֵּית: (לו) וַיִּפְקֵד כַּהֲנָא וַיִּפְנּוּ יֵת בֵּיתָא עַד לֹא יַעוּל כַּהֲנָא לְמַחְזִי יֵת מְכַתָּשָׁא וְלֹא יִסְתָּאֵב כָּל דִּי בְּבֵיתָא וְכַתֵּר כֵּן יַעוּל כַּהֲנָא לְמַחְזִי יֵת בֵּיתָא:

(לז) וְרָאָה אֶת הַנִּגַּע וְהִנֵּה הַנִּגַּע בְּקִירַת הַבֵּית שְׁקַעְרוֹרַת יְדִקְרַקַת אוֹ אֲדַמְדָּמַת וּמִרְאִיהֶן שֶׁפֶל מִן הַקִּיר: (לז) וְרָאָה אֶת הַנִּגַּע וְהִנֵּה הַנִּגַּע בְּקִירַת הַבֵּית

חק לישראל – פרשת מצורע ליל שישי

שְׁקַעְרוּרֵת יִרְקַרְקַת או אֲדַמְדַמֵּת וּמִרְאִיהֶן שֶׁפֶל מִן הַקִּיר: (לח) וַיַּחֲזִי יְת מִכְתָּשָׁא וְהָא מִכְתָּשָׁא בְּכַתְלֵי בֵּיתָא פְּתַחֵן וַיִּקְוּ או סְמִקֵּן וּמַחֲזִיחֵן מִכִּיד מִן פְּתִילָא:

(לח) וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן מִן הַבַּיִת אֶל פֶּתַח הַבַּיִת וְהַסְגִּיר אֶת הַבַּיִת שִׁבְעַת יָמִים: (לח) וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן מִן הַבַּיִת אֶל פֶּתַח הַבַּיִת וְהַסְגִּיר אֶת הַבַּיִת שִׁבְעַת יָמִים: (לח) וַיִּפּוֹק פְּהֵנָא מִן בֵּיתָא לְתַרְע בֵּיתָא וַיִּסְגֵּר יְת בֵּיתָא שִׁבְעָא יוֹמִין:

(לט) וְשָׁב הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְרָאָה וְהִנֵּה פְּשָׁה הַנִּגַּע בְּקִירֵת הַבַּיִת: (לט) וְשָׁב הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְרָאָה וְהִנֵּה פְּשָׁה הַנִּגַּע בְּקִירֵת הַבַּיִת: (לט) וַיִּתּוֹב פְּהֵנָא בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה וַיַּחֲזִי וְהָא אוֹסִיף מִכְתָּשָׁא בְּכַתְלֵי בֵּיתָא:

(מ) וַעֲזוּה הַכֹּהֵן וְחִלְצוּ אֶת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר בָּהֶן הַנִּגַּע וְהִשְׁלִיכוּ אֹתָהֶן אֶל מַחוּץ לְעִיר אֶל מְקוֹם טָמֵא: (מ) וַעֲזוּה הַכֹּהֵן וְחִלְצוּ אֶת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר בָּהֶן הַנִּגַּע וְהִשְׁלִיכוּ אֹתָהֶן אֶל מַחוּץ לְעִיר אֶל מְקוֹם טָמֵא: (מ) וַיִּפְקֵד פְּהֵנָא וַיִּשְׁלַפּוּן יְת אֲבָנֵיָא דִּי בָּהוֹן מִכְתָּשָׁא וַיִּרְמֹן יְתָהוֹן לְמִבְרָא לְקִרְתָּא לְאַתֵּר מְסָאב:

(מא) וְאֵת הַבַּיִת יִקְצַע מִבַּיִת סָבִיב וְשָׁפְכוּ אֶת הָעֶפֶר אֲשֶׁר הִקְצוּ אֶל מַחוּץ לְעִיר אֶל מְקוֹם טָמֵא: (מא) וְאֵת הַבַּיִת יִקְצַע מִבַּיִת סָבִיב וְשָׁפְכוּ אֶת הָעֶפֶר אֲשֶׁר הִקְצוּ אֶל מַחוּץ לְעִיר אֶל מְקוֹם טָמֵא: (מא) וַיִּת בֵּיתָא וְקִלְפֹן מִגִּין סְחוּר סְחוּר וַיִּרְמֹן יְת עֶפְרָא דִּי קִלְיָפוֹ לְמִבְרָא לְקִרְתָּא לְאַתֵּר מְסָאב:

(מב) וְלִקְחוּ אֲבָנִים אַחֲרוֹת וְהִבִּיאוּ אֶל תַּחַת הָאֲבָנִים וְעֶפֶר אַחַר יִקַּח וְטַח אֶת הַבַּיִת: (מב) וְלִקְחוּ אֲבָנִים אַחֲרוֹת וְהִבִּיאוּ אֶל תַּחַת הָאֲבָנִים וְעֶפֶר אַחַר יִקַּח וְטַח אֶת הַבַּיִת: (מב) וַיִּסְבּוּן אֲבָנֵיָא אַחֲרֵינֵן וַיַּעֲלוּן לְאַתֵּר (נ"א, וַיִּיתֵן בְּאֵתֵר) אֲבָנֵיָא וְעֶפֶר אַחֲרוֹ יִסַּב וַיִּשׁוּע יְת בֵּיתָא:

(מג) וְאִם יָשׁוּב הַנִּגַּע וּפְרַח בַּבַּיִת אַחַר חִלְצֵי אֶת הָאֲבָנִים וְאֲחֵרֵי הַקְּצוֹת אֶת הַבַּיִת וְאֲחֵרֵי הַטּוֹחַ: (מג) וְאִם יָשׁוּב הַנִּגַּע וּפְרַח בַּבַּיִת אַחַר חִלְצֵי אֶת הָאֲבָנִים וְאֲחֵרֵי הַקְּצוֹת אֶת הַבַּיִת וְאֲחֵרֵי הַטּוֹחַ: (מג) וְאִם יָתוּב מִכְתָּשָׁא וַיִּסְגֵּי בְּבֵיתָא פְּתֵר דְּשִׁלְיָפוֹ יְת אֲבָנֵיָא וּבִתֵּר דְּקִלְיָפוֹ יְת בֵּיתָא וּבִתֵּר דְּאֲתָשְׁעִי:

(מד) וּבָא הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה פְּשָׁה הַנִּגַּע בַּבַּיִת צָרַעַת מִמְּאֲרַת הוּא בַּבַּיִת טָמֵא הוּא: (מד) וּבָא הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה פְּשָׁה הַנִּגַּע בַּבַּיִת צָרַעַת מִמְּאֲרַת הוּא בַּבַּיִת טָמֵא הוּא: (מד) וַיַּעֲלוּ פְּהֵנָא וַיַּחֲזִי וְהָא אוֹסִיף מִכְתָּשָׁא בְּבֵיתָא סְגִירֵת מִחֲסָרָא הִיא בְּבֵיתָא מְסָאב הוּא:

(מה) וְנִתְּץ אֶת הַבַּיִת אֶת אֲבָנָיו וְאֵת עֵצָיו וְאֵת כָּל עֶפֶר הַבַּיִת וְהוֹצִיא אֶל מַחוּץ לְעִיר אֶל מְקוֹם טָמֵא: (מה) וְנִתְּץ אֶת הַבַּיִת אֶת אֲבָנָיו וְאֵת עֵצָיו וְאֵת כָּל עֶפֶר הַבַּיִת וְהוֹצִיא אֶל מַחוּץ לְעִיר אֶל מְקוֹם טָמֵא: (מה) וַיִּתְרַע יְת בֵּיתָא יְת אֲבָנֵיהֵי וַיִּת אַעוּהֵי וַיִּת כָּל עֶפֶר בֵּיתָא וַיִּפֵּק לְמִבְרָא לְקִרְתָּא לְאַתֵּר מְסָאב:

(מו) וְהִבָּא אֶל הַבַּיִת כָּל יְמֵי הַסְּגִיר אֹתוֹ יִטְמָא עַד הָעֶרֶב: (מו) וְהִבָּא אֶל הַבַּיִת כָּל יְמֵי הַסְּגִיר אֹתוֹ יִטְמָא עַד הָעֶרֶב: (מו) וַיִּזְעוּל לְבֵיתָא כָּל יוֹמִין דְּיִסְגֵּר יְתִיהָ יְהִי מְסָאב עַד רַמְשָׁא:

(מז) וְהִשְׁכַּב בַּבַּיִת יְכַבֵּס אֶת בְּגָדָיו וְהֵאֱכַל בַּבַּיִת יְכַבֵּס אֶת בְּגָדָיו: (מז) וְהִשְׁכַּב בַּבַּיִת יְכַבֵּס אֶת בְּגָדָיו וְהֵאֱכַל בַּבַּיִת יְכַבֵּס אֶת בְּגָדָיו: (מז) וַדִּישְׁכּוּב בְּבֵיתָא יִצְבַּע יְת לְבוּשׁוֹהֵי וְדִיכּוּל בְּבֵיתָא יִצְבַּע יְת לְבוּשׁוֹהֵי:

(מח) וְאִם בָּא יָבֵא הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה לֹא פְּשָׁה הַנִּגַּע בַּבַּיִת אַחֲרֵי הַטּוֹחַ אֶת הַבַּיִת וְטַהַר הַכֹּהֵן אֶת הַבַּיִת כִּי נִרְפָּא הַנִּגַּע: (מח) וְאִם בָּא יָבֵא הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה לֹא פְּשָׁה הַנִּגַּע בַּבַּיִת אַחֲרֵי הַטּוֹחַ אֶת הַבַּיִת וְטַהַר הַכֹּהֵן אֶת הַבַּיִת כִּי נִרְפָּא הַנִּגַּע: (מח) וְאִם

חק לישראל – פרשת מצורע ליל שישי

מעל יעול כהנא ויחזי והא לא אוסף מכתשא בביתא בתר דאחשע ית ביתא וידפי כהנא ית ביתא ארי אתסי מכתשא:

(מט) וְלָקַח לְחֹטָא אֶת הַבַּיִת שְׁתֵּי צַפְרִים וְעֵץ אָרְזוּ וּשְׁנֵי תוֹלְעֵת וְאָזָב: (מט) וְלָקַח לְחֹטָא אֶת הַבַּיִת שְׁתֵּי צַפְרִים וְעֵץ אָרְזוּ וּשְׁנֵי תוֹלְעֵת וְאָזָב: (מט) וַיִּסַּב לְדַפְּאָה ית ביתא תרתי צפרין ואעא דארזא וצבע זהורי ואזובא:

(נ) וְשָׁחַט אֶת הַצֶּפֶר הָאֶחָת אֶל כְּלֵי חָרָשׁ עַל מֵיִם חַיִּים: (נ) וְשָׁחַט אֶת הַצֶּפֶר הָאֶחָת אֶל כְּלֵי חָרָשׁ עַל מֵיִם חַיִּים: (נ) וַיִּבּוֹס ית צפרא חרא למאן דחסף על מי מבועי:

(נא) וְלָקַח אֶת עֵץ הָאָרְזוּ וְאֶת הָאָזָב וְאֶת שְׁנֵי הַתּוֹלְעֵת וְאֶת הַצֶּפֶר הַחֲתִיָּה וְטָבַל אֹתָם בְּדָם הַצֶּפֶר הַשְּׁחוּטָה וּבְמֵיִם חַיִּים וְהִזָּה אֶל הַבַּיִת שֶׁבַע פְּעָמִים: (נא) וְלָקַח אֶת עֵץ הָאָרְזוּ וְאֶת הָאָזָב וְאֶת שְׁנֵי הַתּוֹלְעֵת וְאֶת הַצֶּפֶר הַחֲתִיָּה וְטָבַל אֹתָם בְּדָם הַצֶּפֶר הַשְּׁחוּטָה וּבְמֵיִם חַיִּים וְהִזָּה אֶל הַבַּיִת שֶׁבַע פְּעָמִים: (נא) וַיִּסַּב ית אעא דארזא וית אזובא וית צבע זהורי וית צפרא חיתא ויטבול ויתון ברמא דצפרא דנכיסא ובמי מבוע וידי לבייתא שבע זמניו:

(נב) וְחֹטָא אֶת הַבַּיִת בְּדָם הַצֶּפֶר וּבְמֵיִם חַיִּים וּבַצֶּפֶר הַחֲתִיָּה וּבְעֵץ הָאָרְזוּ וּבְאָזָב וּבְשְׁנֵי הַתּוֹלְעֵת: (נב) וְחֹטָא אֶת הַבַּיִת בְּדָם הַצֶּפֶר וּבְמֵיִם חַיִּים וּבַצֶּפֶר הַחֲתִיָּה וּבְעֵץ הָאָרְזוּ וּבְאָזָב וּבְשְׁנֵי הַתּוֹלְעֵת: (נב) וַיִּדְפֵּי ית ביתא ברמא דצפרא ובמי מבוע ובצפרא חיתא ובאעא דארזא ובאזובא ובצבע זהורי

רש"י

יטלום משם כמו (דברים כה) וחלצה נעלו לשון הסרה: אל מקום טמא – (ת"כ) מקום שאין טהרות משתמשות שם למד הכתוב שהאזנים הללו מטמאות מקומן בעוון זו: (מא) יקלע – (דריא"ר בלע"ז) ובלשון משנה יש הרבה: מצית – (ת"כ) מצפנים: סביב – סביבות הנגע בת"כ נדרש כן שיקלוף הטיח סביב אזני הנגע: הקלו – לשון קלה אשר קלעו בקלוע הנגע סביב:

(מג) הקלות – לשון העשות וכן הטוח אזל חלץ את האזנים מוסב הלשון אל האדם שחלצו והוא משקל לשון כבד כמו כפר דבר: ואם ישוב הנגע וגו' – (ת"כ) יכול חזר זו ציוס יחא טמא ת"ל ושב הכהן ואם ישוב מה שיבה האמורה להלן בסוף שבע אף שיבה האמורה כאן בסוף שבע:

(מד) ובא הכהן וראה והנה פשה – (ת"כ) יכול לא יחא החוזר טמא אלא א"כ פשה נאמר כרעת ממארת צבחים ונאמר כרעת ממארת צבגדים מה להלן טמא את החוזר אע"פ שאינו פושה אף כאן טמא את החוזר אע"פ שאינו פושה א"כ מה ת"ל והנה פשה

(כח) על מקום דם האשם – אפי' נתקנה הדם למד שאין הדם גורם אלא המקום גורם: (לד) ונתתי נגע כרעת – (ויקרא רבה) בשורה היא להם שהנגעים צאים עליהם לפי שהטמינו אמוריים מטמוניות של זהב בקירות צתיים כל ארבעים שנה שהיו ישראל צמדבר וע"י הנגע נותן הבית ומואלאן:

(לה) כנגע נראה לי צבית – (נגעים פי"ב. ת"כ) אפי' תלמיד חכם שידוע שהוא נגע ודאי לא יפסוק דבר צרור לומר נגע נראה לי אלא כנגע נראה לי:

(לו) צטרם יבא הכהן וגו' – שכל זמן שאין כהן נזקק לו אין שם תורת טומאה: ולא יטמא כל אשר צבית – (ת"כ) שאם לא יפנהו ויבא הכהן ויראה הנגע נזקק להסגר וכל מה שצתוכו יטמא ועל מה חסה תורה אם על כלי שטרף יטבילם ויטהרו ואם על אוכלין ומשקין יאכלם צימי טומאתו הא לא חסה התורה אלא על כלי חרס שאין להם טהרה צמקה:

(לז) שקערוה – (ת"כ) שקעות צמראיהן: (מ) וחלצו את האזנים – כתרומתו וישלפון

חק לישראל – פרשת מצורע ליל שישי

הבית. והאוכל צבית. ובא הכהן וראה והגה פשה. ודבר הכתוב בעומד בראשון שנותן לו שבוע שני להסגרו ובסוף שבוע שני להסגרו בא וראהו שפשה ומה יעשה לו חולץ וקולץ וטח ונותן לו שבוע חזר ונתן לו חזר טעון כפרים שאין בנגעים יותר מג' שבועות:

(מה) ואם בא יבא – לכוף שבוע שני: וראה והנה לא פשה – מקרא זה בא ללמד בעומד בעיניו בראשון ובשני מה יעשה לו יכול יטהרנו כמשמעו של מקרא וטהר הכהן את הבית ת"ל כי נרפא הנגע לא טהרתי אלא את הרפוי ואין רפוי אלא הבית שהוקלה והוטח ולא חזר הנגע אבל זה טעון חליצה וקאי וטיחה ושבוע שלישי וכן המקרא נדרש ואם בא יבא בשני וראה והנה לא פשה יטיחנו ואין טיחה בלא חולץ וקאי ואחרי הטוח את הבית וטהר הכהן את

(מו) כל ימי הסגיר אותו – (ת"כ) ולא ימים שקלף את נגעו יכול שאני מוציא המוחלט שקלף את נגעו ת"ל כל ימי: יטמא עד הערב – (ת"כ) מלמד שאין מטמא בגדים יכול אפי' שהה בכדי אכילת פרס (עירובין דף פג) ת"ל והאוכל צבית יכבס את בגדיו אין לי אלא אוכל שוכב מנין ת"ל והשוכב אין לי אלא אוכל ושוכב לא אוכל ולא שוכב מנין ת"ל יכבס יכבס ריבה א"כ למה נא' אוכל ושוכב ליתן שיעור לשוכב כדי אכילת פרס (בבבבב מ"א):

אין כאן מקומו של מקרא זה אלא ונתן את הבית היה לו לכתוב אחר ואם ישוב הנגע וראה והנה פשה הא לא בא ללמד אלא על נגע העומד בעיניו בשבוע ראשון ובא בסוף שבוע שני ומלאו שפשה שלא פירש בו הכתוב למעלה כלום בעומד בעיניו בשבוע ראשון ולמדך כאן בפשיון זה שאינו מדבר אלא בעומד בראשון ופשה בשני ומה יעשה לו יכול יתלנו כמו שסמך לו ונתן את הבית ת"ל ושב הכהן ובא הכהן נלמד ביאה משיבה מה שיבה חולץ וקולץ וטח ונותן לו שבוע אף ביאה חולץ וקולץ וטח ונותן לו שבוע ואם חזר נותן לא חזר טהור (ת"כ) ומנין שאם עמד בזה ובזה חולץ וקולץ וטח ונותן לו שבוע ת"ל (ובא) ואם בא יבא במה הכתוב מדבר אם בפשה בראשון הרי כבר אמור אם בפשה בשני הרי כבר אמור הא אינו אמור (ובא) ובא בסוף שבוע שני וראה והנה לא פשה. זה העומד מה יעשה לו יכול יפטר וילך כמו שכתוב כאן וטהר את הבית ת"ל כי נרפא הנגע לא טהרתי אלא את הרפוי מה יעשה לו ביאה אמורה למעלה וביאה אמורה למטה מה בעליונה חולץ וקולץ וטח ונותן לו שבוע דגמר לה זהו שיבה זהו ביאה אף בתחתונה כך וכו' כדאיתא בתורת כהנים. גמרו של דבר אין נתינה אלא בנגע החוזר אחר חליצה וקאי וטיחה ואין החוזר לריך פשיון וסדר המקראות כך הוא ואם ישוב ונתן. והבא אל

לע"נ

זאב חיים בן שרה, משה דוד בן סולטנה סוזן מלכה, גד גבריאל בן סוזן, סולטנה סוזן מלכה בת שמחה, דניאלה פורטונה בת רחל, צדיקה בת שרה ז"ל.